

Nova klofuta

Medtem ko mora slovenska javnost v zamejstvu bridko ugotavljati, kako se zaradi gradnje najrazličnejših infrastruktur nevarno krči življenjski prostor slovenske narodne manjšine, od česar imajo nepopravljivo škodo številni njeni pripadniki, je te dni kot strela z jasnega treščila med nas vest, da je deželno upravno sodišče Furlanije - Julijske krajine zavrnilo priziv bivše tržaške pokrajinske uprave in v bistvu razsodilo, da slovenski izvoljeni predstavniki v pokrajinskem svetu **nimajo pravice govoriti v svojem materinem jeziku.**

Bliža se konec 20. stoletja, pa se še najdejo »jezični dohtarji,« ki si na osnovi kvazipravnega modrovanja upajo teptati eno temeljnih načel naravnega prava, se pravi zanikati pravico do izražanja v materinem jeziku. Gre za dejanje, ki bije v obraz najosnovnejšemu čutu za pravičnost in ki ga ni mogoče opravičiti.

Deželni upravni sodni zbor se v svojem pravdoreku med drugim sklicuje na obstoječo pravno ureditev v državi, kot da bi ga moglo nekaj slovenskih besed ali stavkov v tržaškem pokrajinskem svetu tako nevarno ogroziti, da je treba tako možnost za vsako ceno prepričati in rabo slovenskega jezika **kratkoterminalno prepovedati.**

Ali mislijo gospodje od upravnega sodišča, da smo pripadniki slovenske narodne manjšine v Italiji tako slabo informirani, da ne vemo, kako se pravni red v državi že dolga leta nevarno maje iz povsem drugih vzrokov in razlogov, kako v državi dejansko ni več »pravne gotovosti«, za kar nosi del odgovornosti tudi samo sodstvo, oziroma sodna oblast. Pa ti v takih okoliščinah in razmerah pride na dan pravdorek, ki dejansko pomeni ne samo grobega neizpolnjevanja mednarodno sprejetih obveznosti, temveč tudi in predvsem neizpolnjevanja svečanih obljub in zagotovil, ki jih je Italija bila dala naši manjšini, preden je leta 1954 smela ponovno prevzeti oblast v Trstu.

Ugotoviti moramo, da pomeni sklep deželnega upravnega sodišča novo klofuto za našo manjšino. Iz tega pa izhaja, da ne smemo nastavljanju drugega lica za morebitne nove klofute, temveč da moramo odgovoriti tako, kot velevala naše dostojanstvo in naš ponos. Slovenski izvoljeni predstavniki v tržaškem pokrajinskem svetu morajo od tega trenutka dalje dosledno govoriti le v svojem materinem jeziku, sklepu upravnega sodnega zbora navkljub.

KDO NAJ ZAČNE?

Dnevnik so v sredo, 6. t. m. v dolgih člankih komentirali prvi sestanek med novim ameriškim zunanjim ministrom Shultzom in sovjetskim zunanjim ministrom Gromikom. Sestanek je trajal pet ur, ne da bi se bilo »kaj odtajalo«. Ugotovila sta, da je nemogoče kakšno zblizanje. Pač pa je služil sestanek za to, da sta se ministra spoznala.

Mogoče so taki komentarji nekoliko prenačljivi in preveč pesimistični. V petih urah sta si zunanja ministra lahko veliko povedala in lahko tudi vzpostavila nek nevidni, miselni stik med seboj, tudi če nobeden izmed njiju ni mogel potegniti drugega na teren lastnih političnih presoj. Zato bo treba pač počakati, da bosta ministra poročala naprej svojim vladam, kaj sta ugotovila pri pogovoru, in kako bosta vladi to sprejeli. Sele če tudi potem ne bo nobenega rezultata, se bo lahko reklo, da je bilo srečanje zares neuspešno.

O tem, da bi se moralo v svetovni politiki nekaj spremeniti, se najbrž vsi strinjajo, tudi zunanja ministra Združenih držav in Sovjetske zveze, pa tudi njuni vladi. Treba bi bilo olajšati napetost med največjima vojaškima silama sveta, vzbuditi med njima nekaj zaupanja, zmanjšati oborožitev, tako atomsko kot navadno, uporabiti del prihranjenega denarja za pomoč tretjemu svetu za odpravo lakote in da se mu da tak gospodarski in kulturni zagon, ki bo omogočil samostojno nadaljnje razvijanje lastnih virov, s katerimi razpolagajo te države in ki pogosto niso majhni; potem bo lahko več prispeval tudi k skupnemu razvoju človeštva. Treba bi bilo začeti vsaj postopno odpravljati vzroke za napetosti, spore in spopade med drugimi državami in ne samo državami, ampak tudi med raznimi narodi in skupinami prebivalstva v mejah iste države, kar pogosto povzroča ali grozi povzročiti tudi med-

narodne napetosti in spopade. Potrebno bi bilo rešiti svet ekoloških skrbi, to je strahu pred vedno hujšim uničevanjem in zastrupljanjem narave, posebno še morij in drugih voda ter okuževanja zraka in vesoljskega prostora okrog Zemlje.

To so velikanske in tudi zelo nujne naloge. Teško si je misliti, da nimata največji vojaški sili enakega interesa, da se jih začne reševati. Toda iz nezaupanja druga do druge nobena ne napravi prvega koraka, da bi se začelo s takim reševanjem. To velja posebno za zmanjšanje oborožitve. Zakaj sta obe prepričani, da bi druga takoj izkoristila v svoj prid, če bi se ena začela počasi odpovedovati najbolj strašnemu orožju, atomskemu? V današnjem vzdušju skoro popolnega nezaupanja med njima je tak strah morda upravičen, toda gledano s čisto političnega, filozofskega in moralnega stališča je morda in celo zelo verjetno neupravičen.

Na Zahodu prevladuje v političnih in diplomatskih krogih prepričanje, da bi morala Sovjetska zveza najprej v svoji notranji in zunanji politiki dokazati, da nima slabih namenov s predlogi za atomsko razorožitev. V Sovjetski zvezi so voditelji prepričani, da bi morale Združene države prve to dokazati, s tem, da upočasnijo ali celo znatno skrcijo svoje atomsko in drugo oboroževanje, ki zahteva uporabo vrhunskih tehničnih dosežkov, ki jih Sovjetska zveza še ne zmore, čeprav tega ne prizna (dokaz za to je med drugim dejstvo, da še vedno noben sovjetski astronom ni stopil na Lunina tla).

Mislimo, da ne gre za to, kdo naj prej začne z dejanji, ki naj obvarujejo svet pred atomsko vojno in pred drugimi katastrofami, ampak za to, da se ustvari med največjima silama in med obema vojaškima zavezništvo, zahodnim in vzhod-

dalje na 2. strani ■

SSk za sesljanski zaliv

Na sedežu pokrajinskega vodstva Slovenske skupnosti v Trstu je bila v torek, 5. oktobra, tiskovna konferenca, na kateri sta tajnik devinsko-nabrežinske sekcije SSk Ivan Breclj in občinski odbornik za urbanistiko Bojan Brezigar obrazložila stališče SSk o prihodnosti sesljanskega zaliva. Predstavila sta zaključke okroglice mize, ki je bila letos meseca maja v Nabrežini na isto temo.

Vprašanje sesljanskega zaliva je pogosto predmet razprave v zadnjih letih, potem ko je devinski princ prodal zaliv z infrastrukturalnimi vred. Ta »jadranski biser«

pa od takrat propada. Slovenska skupnost, je poudaril Breclj, je bila in je še prepričana, »da je treba ta biser izkoriščati v turistične namene, to pomeni v korist vseh in jasno predvsem prebivalcev naše občine«.

Slovenska skupnost se je torej hotela izreči tudi tokrat, ko je nova varianta občinskega regulacijskega načrta napovedana za konec marca prihodnjega leta in mora občina izoblikovati svoje stališče tudi o načrtih zasebnih lastnikov sesljanskega zaliva. Stranka se bo ravnala v smislu pe-

dalje na 7. strani ■

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 10. oktobra, ob: 8.00 Poročila; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 10.30 Mladinski oder: »Emil in detektivi«; 11.00 Sestanek z...; 11.15 Nabožna glasba; 11.45 Vera in naš čas; 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji; 12.30 Glasba po željah; 13.00 Poročila 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Nediški zvon; 14.40 Šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev; 19.00 Poročila.

■ PONEDELJEK, 11. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Dodaj življenje letom, ne samo leta življenju! 8.45 Glasbena matineja; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Beležka; 12.00 Gledališki glasovi po stezah spominov; 13.00 Poročila; 13.20 Gospodarska problematika; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v nadaljevanjih (umetniško branje): Drago Jančar: »Galjot«; 14.55 Naš jezik; 15.00 Šport; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Od Milj do Devina; 19.00 Poročila.

■ TOREK, 12. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Povejmo še kaj o otrocih; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Beležka; 12.00 Od Milj do Devina; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v nadaljevanjih (umetniško branje): Drago Jančar: »Galjot«; 14.30 Otroški kotiček: »Zvezdica zaspanka«; 16.00 Arhitektura in arheologija v luči najnovejših odkritij; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Z besedo o glasbeni umetnosti; 18.00 Deželni avtorji: Furio Bordon: »Onkraj junakov so živi ljudje«; 19.00 Poročila.

■ SREDA, 13. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Sprehodi po tržaških predmestjih; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja; 11.30 Beležka; 12.00 Pod Matajurjan; 13.00 Poročila; 13.20 Nacionalno vprašanje v zadnjih desetletjih cesarsko - kraljevega Trsta; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v nadaljevanjih (umetniško branje): Drago Jančar: »Galjot«; 14.55 Naš jezik; 15.00 Dijaška tribuna; 16.00 Tri slovenske sestre; 13.00 Let Družbe sv. Mohorja; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mladi izvajalci: harmonikarski oddelek podružnice Glasbene matice na Proseku; 18.00 Na goriškem valu; 19.00 Poročila.

■ ČETRTEK, 14. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Slovenci v Ameriki; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja; 11.30 Beležka; 12.00 Na goriškem valu; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v nadaljevanjih (umetniško branje): Drago Jančar: »Galjot«; 14.30 Otroški kotiček: »To je pa laž«; 15.00 Beseda ni konj; 16.00 Dodaj življenje letom, ne samo leta življenju!; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Četrtekova srečanja; 19.00 Poročila.

■ PETEK, 15. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 S koncertnega repertoarja; 11.30 Beležka; 12.00 Pogovori o kulturi; 13.00 Poročila; 13.20 Naša gruda; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v nadaljevanjih: Drago Jančar: »Galjot«; 14.55 Naš jezik; 15.00 Od ekrana do ekrana; 16.00 Sprehodi po tržaških predmestjih; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Kulturni dogodki; 18.40 Kako ti je ime? 19.00 Poročila.

■ SOBOTA, 16. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Kulturni dogodki; 8.40 Glasbena matineja!; 9.00 Sobotni trim; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 Skoncertnega in opernega repertoarja; 11.30 Beležka; 12.00 Glas do Režije; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v nadaljevanjih (umetniško branje): Drago Jančar: »Galjot«; 14.30 Otroški kotiček: »Najdihojca«; 15.00 Iz studia neposredno; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 IM in glasba; 18.00 Biografije velikih Slovencev: Drago Gorup: »Valentin Vodnik«; 19.00 Poročila.

Izdajatelj: Zadruga z o. z. »Novi list« — Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, štev. 157 — Odgovorni urednik: Drago Legiša — Tiska tiskarna Graphart. Trst, ulica Rossetti 14, tel. 772151

KDO NAJ ZAČNE?

■ nadaljevanje s 1. strani

nim, ozračje večjega medsebojnega zaupanja Združene države, ki so med zadnjo vojno toliko pripomogle, s pošiljkami orožja, opreme in hrane, da je Sovjetska zveza lahko zadržala in nato odbila napad Hitlerjevih vojsk, so že s tem dokazale, da niso mislile in ne mislijo na uničenje Sovjetske zveze. Če bi bile to hotele, bi bile mogle verjetno doseči ta namen, če bi se leta 1944 zvezale z Nemčijo proti njej, ali če bi bile prešle takoj po koncu vojne z Nemčijo in Japonsko v napad na Sovjetsko zvezo. To bi bile mogle storiti brez prevelikega tveganja, kajti Združene države so tedaj že imele atomske bombe, Rusija pa še ne. Poleg tega je bila Sovjetska zveza močno izčrpana od vojne z Nemčijo, Združene države pa so bile prav takrat na višku svoje vojaške in vojnoindustrijske učinkovitosti.

Kar pa zadeva Sovjetsko zvezo, je težko verjeti, da je njeno vodstvo tako zagrizeno in noro, da bi začelo vojno proti vsemu zahodnemu svetu, ki je potencialno, po svoji industrijski zmogljivosti, po svojem vojaškem in prometnem, pa tudi človeškem potencialu, vsaj petkrat, v nekaterih pogledih, ki so zelo važni, če ne odločilni (npr. glede kopenskih in pomorskih, pa tudi zračnih prometnih sredstev, kar bi bilo najbrž odločilne važnosti) pa tudi desetkrat močnejši od nje. Na taki vojni ne more imeti sovjetsko vodstvo nikakega interesa, razen če bi ga sestavljali po večini čisto nespametni ljudje, kar pa ni mogoče verjeti.

Zato bi bilo treba pač poskusiti, da se

tako Zahod kot Vzhod sprijaznita z mislijo, da se bo treba sporazumeti. Ne na račun tretjih, v obliki nove razdelitve interesnih sfer, nove Jalte, ampak da začne pripravljati veliko in po vsej verjetnosti dolgotrajno medsebojno konferenco (ki bi dopuščala tudi udeležbo drugih držav, če bi bilo potrebno, vsaj v zaupni meri, kot posrednic), na kateri bi razpravljali o problemih, ki se jih da takoj ali vsaj kmalu rešiti. Sovjetska zveza bi lahko brez resničnega tveganja odpoklicala svoje čete iz Češkoslovaške in dopustila svobodno delovanje sindikata Solidarnost ter morda tudi večstrankarskega sistema na Poljskem. Zapustila naj bi Afganistan in vrnila Japoncem Kurile. To bi že pomenilo tako miroljubno gesto, da Združene države ne bi mogle drugega, kakor da umaknejo razna svoja prednja oporišča proti Sovjetski zvezi in nehajo podpirati razne vojaške diktature po svetu. V istem ritmu bi tako medsebojno pomirjenje lahko šlo naprej, vedno v obliki stalne konference, na kateri bi se počasi sporazumeli o demokratični rešitvi vseh mednarodnih sporov in problemov, pri katerih sta zainteresirani ali zaskrbljeni obe državi, od združitve Nemčije in Koreje do zaščite kitov in obvarovanja morij pred še hujšim okuženjem. Predvsem pa naj bi se Zahod in Vzhod turistično, tehnično in kulturno odprla drug drugemu. Pri tem pa bi imeli velikansko korist od tega obe in tudi ostali svet.

Treba bi pač bilo začeti delati v tej smeri. Na obeh straneh bi morali imeti državniki več ustvarjalne fantazije, pobude in tudi več poguma v prid dobrega.

Nemirna Poljska: Glemp ostane doma

V Varšavi so potrdili, da je poljski primas nadškof Glemp odpovedal tako potovanje v Rim kot potovanje v Združene države. V Rimu bo v nedeljo velika slovesnost, ki se je bo udeležilo tudi na tisoče Poljakov iz domovine in iz zdomstva. Papež bo namreč proglasil za svetnika patra Maksimilijana Kolbeja, poljskega mučenca dvajsetega stoletja, predvojnega pomembnega apostolskega delavca, med vojno pa interniranca v nemškem nacističnem taborišču Osvječin ali Auschwitz, kjer je daroval življenje za rešitev nekega sotrpina. Potovanje v Združene države pa bi bil prvi obisk poljskega primasa v tej državi.

Opazovalci razlagajo sklep nadškofa Glempa kot izredno zgovorno opozorilo poljskim oblastem in svetovni javnosti, da poljska Cerkev z veliko zaskrbljenostjo spremlja zadnje zaostritve položaja v državi. V petek in soboto bo namreč poljski parlament razpravljal o novem sindikalnem zakonu. Z njim želi vojaški režim uradno razpustiti vse sindikate, ki so nastali po dogovorih v Gdansku 31. avgusta 1980. Gre za samostojni in samoupravni sindikat Solidarnost, za Kmečko Solidarnost in tudi za sindikate, ki so se ohranili

po razkroju režimskih sindikatov ali pa ki so nastali na valu sindikalne preнове v državi in se niso želeli vključiti v Solidarnost. Po novem zakonu naj bi za tri leta obstajal v državi samo en sindikat, pozneje pa naj bi bila možna ustanovitev še drugih sindikatov, vendar bi morala oblast pred registriranjem novih sindikatov vplivati na nove pobudnike, naj združijo sile. Noben sindikat ne bo smel nositi kakega posebnega imena, temveč le oznako, katero kategorijo delavcev predstavlja.

V Wroclawu so v ponedeljek po 35-ih dneh odpravili policijsko uro. Ob drugi obletnici Solidarnosti so namreč 31. avgusta nastali v mestu neredi, na katere je policija odgovorila s silo. Prišlo je do smrtnih žrtve in sedem ranjencev. V rudarskem mestu Lubin, kjer so našli tri smrtnih žrtve, pa je še vedno v veljavi policijska ura z dodatnimi omejitvenimi ukrepi.

V vzhodnih državah se nadaljuje politični pritisk, ki podpira ukrepe vojaških oblasti na Poljskem. Glasilo slovaške komunistične partije Pravda je na primer objavilo zelo oster uvodnik proti poljski Cerkvi, papežu Janezu Pavlu II. in rajnemu primasu Višinskemu, ki jim pripisuje soodgovornost za poljsko krizo.

Slovenci in drugi »MALI NARODI«

Kot znano, se Slovenci radi proglašamo za najmanjši evropski narod, kar pa seveda nikakor ne drži. Take izjave samo dokazujejo, kako malo poznamo Slovenci druge majhne ali boljše rečeno manjše evropske narode. V našem časopisju, dnevnem in drugem, se pojavijo od časa do časa neki članki o Sovjetski zvezi, o Poljski, Nemčiji, Franciji, Veliki Britaniji, Španiji, Romunji ali Madžarski, a nič ne zveemo o tem, kako živijo ljudje danes na Švedskem, Norveškem, Finskem, na Flamskem ali v Valoniji, kako je z malim laponkim narodom, kako je z Eskimi na Grönlandiji, ki vsaj politično spada k Evropi, ali kakšne so razmere na Islandiji. Pred kratkim je cel svet pisal o volitvah na Grönlandiji, kjer se je mali eskimski narod s plebiscitom odločal, ali naj Grönlandija še nadalje ostane v Evropski gospodarski skupnosti ali naj izstopi iz nje, ter se je odločil za izstop, ker se boji vdora tujih naseljencev na Grönlandijo, tako da bi postali domačini tam manjšina. Toda v slovenskem tisku tudi to ni vzbudilo pozornosti in dogodek je šel takorekoč brez kakega komentarja mimo.

Slovenci se tudi premalo zanimamo za Lužiške Srbe. Zveze z njimi nam vzdržujejo le nekateri posamezniki, časnikarji in literati, a če umolknejo ti, se vse pretrga. Medtem ko še nekaj vemo o njihovem literarnem in kulturnem življenju, pa so nam skoro neznane politične in gospodarske razmere, v katerih živi lužiškorski narod. In v kakšnih razmerah deluje njihova Cerkev? Zdi se, da to ne zanima niti slovenskih kristjanov.

Slovenske brave bi gotovo tudi močno zanimalo, kako so si uredili svoje nacionalno življenje v današnjih časih Finci, Švedi, Norvežani, Danci in Islandci, katerih pisatelji smo nekaj zelo radi brali tudi na Slovenskem in so nekateri še danes močno priljubljeni, kot npr. Knut Hamsun, Sigrid Undset, Selma Lagerlöf in številni drugi. Novih, mlajših skandinavskih pisateljev pa Slovenci sploh ne prevajamo, če izvzamemo kako mladinsko knjigo, ki je postala evropski best-seller, kot npr. o Piki Nogavički, in kakega Finca. Slovenski brave pa bi gotovo radi spoznali tudi sodobno norveško, švedsko, dansko, finsko in islandsko literaturo. Poleg tega živi na skandinavskem severu še en majhen kulturno, jezikovno in politično

samostojen narod, samo zelo rahlo povezan z Dansko, namreč Färörcei. V slovenščino ni bil preveden še noben färörski pisatelj. Kako se počutijo ti mali narodi v svojih samostojnih državah z demokratično ureditvijo? Kako rešujejo svoje notranje in zunanjepolitične probleme? To bi Slovence gotovo zelo zanimalo, če bi jim to prikazal kak dober potopisec, časnikar ali pisatelj.

Take knjige ali članki v slovenskih časnikih bi gotovo zelo povečali zanimanje Slovencev za te narode, pa tudi zanimanje in simpatijo teh narodov za Slovence. Med temi narodi in Slovenci je tudi veliko skupnega, posebno v etnografskem pogledu, začeniši z ljudskimi šegami. Tako poznajo npr. tudi Švedi tepešnico, pod ime-

nom pätisdag, kot Slovenci, in tudi Slovenci imamo, kot Švedi, na vzhodnem Štajerskem ter v Prekmurju, pa tudi še kje drugje, šego Lucij, da ne omenjamo starodavnega smučarstva, ki povezuje zlasti Slovence in Norvežane. Tudi kozolec je skupen vsem tem narodom.

Slovenska javnost bi tudi rada kaj več zvedela o današnji Irski, Škotski, o Flamcih, Valoncih, Baskih, Kataloncih, Albancih, Armencih, Georgijcih, Estoncih, Letoncih, Litvancih, pa o Maltežanih. V Evropi pa živijo še drugi majhni narodi, posebno v Sovjetski zvezi ali tudi drugje, kot npr. Laponci, o katerih današnjih razmerah ne vemo skoro nič. Tudi Luksemburžani, čeprav ne živijo tako daleč od nas, so nam skoro neznano ljudstvo in prav tako njihova dežela, čeprav je ena najbolj vzorno urejenih in cvetočih. Noben naš časnikar tudi nikoli ne obišče Liechtensteina, kot se zdi.

Posveti med SZ in Kitajsko

V strogi tajnosti so se začeli v Pekingu posveti med sovjetskimi in kitajskim predstavništvom. Gre za prvi pomembnejši stik med državama po decembru leta 1979. Takrat so Kitajci zaradi sovjetske zasedbe Afganistana prekinili pogajanja o pomiritvi med sosednjima državama. Septembra lani je sovjetski predsednik Brežnjev v Bakuju javno povabil Kitajce k no-

nanjega ministra Iljičev, ki velja za dobrega poznavalca kitajskih razmer. Njegovi razgovori s kitajskimi predstavniki so strogo tajni.

V Moskvi so medtem tudi Združenim državam ponudili izboljšanje diplomatskih odnosov in uresničitev načrtovanega vrhunskega srečanja med Brežnjevom in Reaganom. To srečanje je predlagal Reagan že aprila, Brežnjev je odvrnil s ponudbo srečanja v mesecu oktobru, potem pa je vse kazalo, da bo pobuda sploh ostala neuresničena.

Večer v DSI

V okviru redne sezone Društva slovenskih izobražencev v Trstu bo ponedeljkov večer, 11. oktobra, v Peterlinovi dvorani posvečen letošnjemu repertoarju Slovenskega stalnega gledališča v Trstu. Zastopniki gledališča bodo predstavili dela na programu in spregovorili o problemih ustanove. Začetek ob 20.15.

vim razgovorom za izboljšanje odnosov. Naslednjega dne je kitajski ministrski predsednik Zao Ziang izjavil, da Kitajsko še naprej nasprotuje sovjetskemu ekspanzionizmu, da pa želi obnoviti stike s sovjetskimi oblastmi. V nedeljo je tako dopel v Peking namestnik sovjetskega zu-

ŠPANJA PRED VOLITVAMI

V Španiji se je začela volilna kampanja za obnovitev parlamenta. Na vso špansko javnost pa je napravilo močan vtis odkritje novega poskusa državnega udara v vojaških krogih. Dnevnik EL PAIS je pisal, da je vsaj sto častnikov vpletenih v poskus udara. Njihova imena naj bi izhajala iz dokumentacije, ki je bila zaplenjena trem polkovnikom, ki jih je varnostna služba aretirala prejšnji teden kot glavne pobudnike državnega udara. Sto častnikov naj bi pripadalo kar osmim vojaškim pokrajinam v Španiji na skupnih 10. EL PAIS še poroča, da bi morala vojska nastopiti dan pred parlamentarnimi volitvami, ki so napovedane za 28. oktober, da bi preprečila zmago socialistične stranke, ki ji napovedi pripisujejo prodoren uspeh.

Vlada se drži stroge preiskovalne tajnosti in noče izrekati mnenj o teh podatkih, ki se pojavljajo v tisku. V vojaških krogih pa so potrdili, da so se prevratniki posvetovali z generalom Milans Del Boschem, ki je bil obsojen na 30 let zapora zaradi lanskega poskusa državnega udara. Generala so menda že preselili v neki zapor na otoku nedaleč od Gibraltarja.

O poskusu državnega udara je razpravljal tudi vrhovni svet španske vojske.

CESTITKE

Na tržaškem konservatoriju Tartini je diplomirala iz klavirja Rosanda Kralj. Čestitata ji pevka zbora Fantje izpod Grmade in Dekliški zbor Devin.

Srečanje Shultz - Gromiko

Na sedežu sovjetskega odposlanstva pri Združenih narodih v New Yorku sta se te dni ponovno sestala sovjetski zunanji minister Gromiko in ameriški zunanji minister Shultz. Pogovor je trajal štiri ure in pol. V ameriških diplomatskih krogih so dejali, da sta se zunanja ministra dotaknila tudi nekaterih novih vprašanj, in da sta soglašala, kako se morajo čimprej prenehati sovražnosti med Iranom in Irakom. V tej zvezi velja omeniti, da je Varnostni svet pred dnevi soglasno odobril resolucijo, ki poziva obe prizadeti vladi, naj umakneta vojaške sile na mednarodno priznane meje.

Schultz in Gromiko sta se prvič sestala pred nekaj dnevi, tako da je bil zadnji pogovor že drugi v tednu dni. V diplomatskih krogih so pojasnili, da se Gromiko in Schultz nista dotaknila vprašanja morebitnega srečanja med Reaganom in Brežnjevom, medtem ko je bil predmet razprave problem spoštovanja človekovih pravic, kot izhaja med drugim iz helsinške sklepne listine. Ameriški predstavnik je izjavil, kako njegova vlada z zadovoljstvom ugotavlja, da Sovjeti resno jemljejo pogajanja o omejevanju jedrskega orožja ki so v teku v Ženevi, čeprav je jasno, da bo pot do sporazuma še dolga

Začetek sezone v Društvu slovenskih izobražencev

V Peterlinovi dvorani v ul. Donizetti se je s ponedeljkovim večerom začela letošnja sezona Društva slovenskih izobražencev. Kot je že dolgoletna navada, so svoj prvi večer posvetili diskusiji o letošnjih študijskih dneh »Draga 82«. Večerja sta vodila predsednik društva Sergij Pahor in podpredsednik Saša Martelanc.

Obračun letošnje »Drage« je predvideval tudi pregled vseh polemik, ki so bile z njo v zvezi še meseca avgusta v ljubljanskem »Delu« in seveda poročilo o drugih člankih v časopisju, ki je sledilo letošnjim študijskim dnevom. Prisotni, ki so bili povabljeni, da se izrečejo o letošnjih predavanjih in predavateljih, so jih pozitivno ocenili. Prireditelji in vsi navzoči so bili tudi zadovoljni z obiskom, saj je številno obiskovalcev precej naraslo. Opaziti je bilo veliko ljudi iz Slovenije, ki so jih verjetno privabile »reklame« v »Delu«, a naraslo je tudi število zamejskih obiskovalcev.

GLASBENI NATEČAJ »CITTA' DI TRIESTE«

V soboto, 2. oktobra, so prireditelji 29. glasbenega natečaja »Città di Trieste«, tržaška občina, konservatorij Tartini in gledališče Verdi, razglasili rezultate letošnjega natečaja.

Udeležilo se ga je 76 skladateljev iz devetnajstih držav. Skladbe so bile napisane za sam orkester, kot je to predvideval razpis in tudi letos ni bila podeljena prva nagrada. To se je sicer zgodilo le devetkrat.

Mednarodna žirija pa ni imela lahkega dela, ko so izbirali partituro, ki si je pridobila drugo mesto. Priznanje je šlo Poljaku Warzecheju za skladbo »Metamorphoses for orchestra«. Tretja nagrada pa je šla nekemu skladatelju Rajmundu Jülichu, ki se je že nekajkrat udeležil natečaja. V skladu s pravilnikom natečaja drugih imen udeležencev niso objavili, tako ne vemo, če je sodeloval tudi kak slovenski ali jugoslovanski skladatelj.

Po diskusiji, ki je sledila prikazu letošnje »Drage«, je predsednik društva Sergij Pahor tudi orisal smernice letošnjega delovanja. Napovedal je tudi dve predavanji. Prihodnji ponedeljek bodo tako gostje večera v Peterlinovi dvorani predstavniki Slovenskega stalnega gledališča, ki bodo predstavili letošnji repertoar in prisotne tudi seznanili s težavami, s katerimi se gledališče ubada. Prav tako pa je že znano predavanje, ki bo 18. t.m. Na večeru bo sodeloval mariborski škof Kramberger, ki bo prišel v Trst, da bi predaval o škofu Slomšku ob 120-letnici njegove smrti. Glede naslovov in predavateljev na ostalih večerih pa še ni bilo govora, tudi zato, ker se program oblikuje skozi vso sezono.

Društvo slovenskih izobražencev predvideva tudi ciklus zgodovinskih predavanj o zgodovini slovenskega katolicizma na Primorskem, ki bi ga priredili v sodelovanju z Zvezo slovenske katoliške prosvete v Gorici. Posebno slednja pobuda je hvalevredna, saj bi tako bilo znatno obogateno zgodovinsko znanje o naši polpretekli dobi.

Dijaška solidarnost s Palestinci

Dijaki tržaških višjih srednjih šol so s sobotno manifestacijo po tržaških ulicah in z zborovanjem na Goldonijevem trgu hoteli izpričati svojo solidarnost s palestinskim ljudstvom. Spreveda so se udeležili tako dijaki slovenskih kot italijanskih šol. Med njimi pa je bilo opaziti univerzitetne študente, med slednjimi tudi nekaj palestinskega rodu.

Sprevod dijakov, ki je s transparenti in skandiranjem gesel obsojal rododomor v Palestini in izražal svojo solidarnost s Palestinci, se je umiril na Goldonijevem trgu, kjer je predstavnik palestinskih študentov Sami spregovoril zbranim dijakom. Poleg obsodbe Begina in Šarona je ob zaključku svojega govora spregovoril o zahtevah palestinskega ljudstva: priznanje

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE
razpisuje

ABONMA ZA SEZONO 1982-83

Vpisovanje abonentov ob delavnikih od 10. do 12. ure in od 18. do 20. ure pri blagajni Kulturnega doma, Ul. Petronio 4 - tel. 734265 - 734269.

BALETNA SOLA

V šolo se sprejemajo dosedanje učenke ter kandidati in kandidatke, starejši od 6 let. Vpisovanje in podrobne informacije ob delavnikih od 9. do 13. ure do 12. oktobra v upravi SSG, Ul. Petronio 4.

PREDSTAVITEV SEZONE 1982-83

V petek, 8. oktobra ob 20.30 v Ljudskem domu v Trebčah.

V soboto, 9. oktobra ob 20.30 v gledališču »F. Prešeren« v Boljuncu.

V nedeljo, 10. oktobra ob 10. uri v Prosvetnem domu na Opčinah.

V ponedeljek, 11. oktobra ob 20.30 v Peterlinovi dvorani v ul. Donizetti 3.

V torek, 12. oktobra ob 20.30 v Babni hiši v Ricmanjih.

V četrtek, 14. oktobra ob 20.30 v Prosvetnem društvu Rdeča zvezda v Zgoniku.

OLP kot zakonite predstavnice palestinskega ljudstva, umik izraelskih čet in ustanovitev mednarodne komisije s strani OZN, ki naj bi preiskala okoliščine pokola v Sabri in Šatili.

Potem so prisotni lahko slišali pismo, ki ga je prirediteljem sobotne manifestacije poslal predstavnik judovske skupnosti v Trstu. Med drugim je bilo v pismu napisano, da »palestinskemu ljudstvu ho-

dalje na 8. strani ■

—o—

NEZGODA NA OPENSKI ŽELEZNIŠKI POSTAJI

Zaradi napake tovrstnega vlaka pri premikanju na openski železniški postaji bi bilo v torek zgodaj zjutraj skoraj prišlo do hude nesreče. Vlak je namreč trčil v cisterno, ki je prevažala svinčen tetraetil, izredno strupeno in vnetljivo snov. Železniški voz je namreč bočno trčil ob cisterno, a ta se k sreči ni prevrnila ali poškodovala. Osemcentimetrska jeklena obloga cisterne je preprečila najhujše, kajti če bi se svinčen tetraetil izlil in proniknil v kraška tla, bi lahko prišlo do prave ekološke katastrofe.

Zopetno postavljanje cisterne na tračnice pa je bilo zelo zamudno in tvegano, saj bi se nesreča lahko zgodila prav med delom. Zato so bili poleg železniških strokovnjakov navzoči tudi gasilci, da bi, če bi bila cisterna začela puščati, zažgali strupeno snov, kar bi edino lahko preprečilo najhujše.

PRISRČNO ČESTITAJO

Na Filozofski fakulteti v Ljubljani je prejšnji teden diplomirala Tanja Rebula. Z njo se veselijo skavti in skavtinje. Voščilom se pridružujeta uredništvo in uprava Novega lista.

Odprta meja v Glinščici

Podobno kot lani sta tudi letos občini Dolina in Sežana dali pobudo in organizirali prost prehod čez dvolastniški mejni prehod pri Botaču. Sprehajalci so lahko prekoračili mejo s katerikoli veljavnim dokumentom v soboto in nedeljo.

Namen je seveda jasen. Pobuda naj bi služila in utrjevala duh prijateljstva in sodelovanja med državama. Pobuda naj bi v prihodnjih letih postala tradicionalna, kar bi seveda pripomoglo tudi k valorizaciji doline Glinščice.

»Sprehoda prijateljstva« se je v soboto zjutraj udeležilo veliko političnih osebnosti z obeh strani meje. Tako so se na zbirališču pri Hrvatih nad Botačem zbrali poleg župana dolinske občine in predsednika sežanske občinske skupščine tudi predsednik deželne sveta Colli, vladni

komisar Marrosu, generalni konzul SFRJ v Trstu Mirošič, italijanski generalni konzul v Kopru Tassoni-Estense, kvestor Bartolini in drugi. Jugoslovanske politične in kulturne ustanove pa so predstavljali poleg že omenjenih tudi podpredsednik družbeno-političnega zbora SR Slovenije Pucer, predsednik obalno kraške konference Kralj, predsednik italijanske skupnosti v Kopru idr.

Prede so šli na pot, so jih pozdravila dekleta v slovenski narodni noši s krunom, soljo in žganjem, po polurni hoji, ob prehodu meje pri Botaču pa so se gostje in drugi sprehajalci še nekaj časa pomudili v prijetnem pogovoru. Nato so se vrnili po isti poti. Upajmo, da so pot in klepet med hojo izkoristili tudi za iskrene pogovore v korist obeh narodov,

Ob grobu msgr. Alberta Metlikovca

Čeprav smo že nekaj let dobro vedeli, da je bolan za hudo, neozdravljivo boleznijo, nas je kljub temu hudo prizadela vest, da je v Novi Gorici v nedeljo, 3. t.m., umrl mesgr. dr. Albert Metlikovec, ki je do bolezni bil župnik v Ajdovščini. S pokojnikom nas je vezalo tesno, iskreno prijateljstvo v mladih študentovskih letih, ko smo se vzgajali in šolali v goriški škofijski gimnaziji, ki pred vojno ni bila le stroga kovačnica značajev, temveč tudi in predvsem ena glavnih, če ne že edina, trdnjava proti raznarodovanju in asimilaciji mladega slovenskega študirajočega rodu na Primorskem.

Pokojni Albert Metlikovec je bil doma iz Sosljana, se pravi iz kraja, ki je bil pod silnim raznarodovalnim pritiskom, od česar ni bil izvzet niti cerkveni prag. To je bilo za njegove starše in njihove modre svetovalce (med katerimi je bil bivši poslanec v rimskem parlamentu, duhovnik Virgil Šček) odločilno, da so mladega, nadarjenega fanta poslali v goriško škofijsko gimnazijo, v kateri so bili slovenski dijaki v večini. To je bila tudi edina srednja šola na Primorskem, kjer so imeli slovenski dijaki priložnost, da se poglobijo v materin jezik in se vsaj delno seznanijo s slovensko književnostjo, s slovensko kulturo v širšem pomenu te besede. Trdnjava proti raznarodovanju mladega slovenskega rodu je ta zavod ostal tudi zadnja leta tik pred izbruhom vojne, in sicer do njegove ukinitve leta 1940, čeprav je v njegovem vodstvu prišlo do korenitih sprememb, zlasti z odstranitvijo podravnatelja dr. Iva Juvančiča, ki je imel za mlade dijake velik, nesporan vpliv.

Po maturi se je pokojnik odločil za bogoslovje, ki ga je dokončal v Gorici in bil leta 1944 posvečen v mašnika. Novo mašo je imel v svoji rojstni vasi Slivnem, v za njega tudi v družinskem pogledu zelo težavnem času, saj so bili oče in dva brata v nacistični internaciji, en brat pa v vrstah prekomorskih partizanskih brigad. Zato niso mogli sodoživljati njegovega najlepšega dneva v življenju.

V študentovskih letih se je pokojnik živo zanimal ne le za šolske predmete, temveč tudi za širše dogajanje na političnem, socialnem in kulturnem področju, pri čem

mer je v ospredju njegovega zanimanja seveda bila predvsem narodna usoda slovenskega primorskega ljudstva. Kot dijak in študent je med počitnicami in tudi drugače rad imel neposredne stike z našimi ljudmi in take stike tudi sam iskal, ker se je zavedal, kako pomembna je v takratnih razmerah bila za te naše ljudi slovenska beseda.

Konec vojne je Albert Metlikovec doživel v Svetem pri Komnu. Po razmejitvi leta 1947 je ostal med svojimi verniki v Slovenskem Primorju in je menda edini slovenski duhovnik, ki je na osnovi pariške mirovne konference optiral za jugoslovansko državljanstvo, glede na dejstvo, da junija leta 1940 ni bil pristojen na ozemlju, ki je po mirovni pogodbi pripadlo Jugoslaviji. Tako je opravljal dušnopastirsko službo v Lozicah, na Colu, v Šempasu in na

zadnje v Ajdovščini, odkoder se je zaradi bolezni moral umakniti v Novo Gorico.

Po vojni so se njegove vezi z zamejstvom, kot je razumljivo, nekoliko zrahljale, vendar smo nanj postali pozorni, ko se je pričel oglašati v raznih slovenskih cerkvenih revijah, iz česar je bilo razvidno njegovo živo zanimanje za katehezo. Prav na tem področju pa je z leti postal vodilna osebnost na Slovenskem, zaradi česar mu je teološka fakulteta v Ljubljani pred nekaj leti podelila največje priznanje, to je častni doktorat.

Alberta Metlikovca smo že zdavnaj poznali kot izrazitega primorskega intelektualca, ki je vse svoje odlike duha postavil v službo našega ljudstva. Če ga koga, prav gotovo veljajo zanj besede pesnika: »ne vse, kar mora, kar more, to je človek stori ti dolžan«.

Naj mu bo lahka domača vipavska zemlja! Bratom in sorodnikom izrekamo globoko občuteno sožalje.

D. L.

Papež Janez Pavel II. na zasedanju evropskih škofov

Papež Janez Pavel II. je spregovoril na petem zasedanju sveta škofovskih konferenc, ki se odvija od ponedeljka v Rimu. V svojem govoru je potrdil osnovno temo zasedanja, in sicer poslanstvo Evrope k bratstvu in solidarnosti vseh narodov, ki jo sestavljajo od Atlantika do Uralov. Zasedanja se udeležuje 111 evropskih škofov. Udeležence je pozval naj se skupno obvežejo za uresničitev nove skupne evropske civilizacije iz raznolikosti krajev in narodnih izkušenj. Podobno vlogo je opravilo krščanstvo že v prvem tisočletju Evrope, ko je združilo grško-rimsko dediščino s kulturo nemških in slovenskih narodov z oblikovanjem enotnega evropskega duha iz kulturne in etnične raznolikosti. Z globokim prepričanjem v združevalno moč krščanstva ter v njegovo zgodovinsko vlogo brez nostalgij za preteklost se lahko oblikuje nova duhovna moč. V svojem srečanju so se evropski narodi in Cerkev obojestransko obogatili z vrednotami, ki niso postale samo duša evropske civilizacije, ampak tudi bogastvo vsega človeštva.

Papež Janez Pavel II. se je spomnil na bratomorne vojne, na vzpon avtoritarnih režimov, ki zanikajo svobodo in osnovne človečanske pravice, na pogubonošno porabniško civilizacijo. Škofe je pozval, naj ponovno pokažejo Evropi svojo duševnost in identiteto. Kriza evropskega človeka je kriza krščanskega človeka. Krize evropske kulture so tudi krize krščanske kulture. Pozval je k evangelizaciji v sami Cerkvi, ker bo le tako lahko odgovorila na izzive sodobnega človeka.

Cerkev lahko da evropski celini upanje v bodočnost z ustvarjalnim in prenovitvenim procesom enotnosti.

—o—

»KULTURNA SKLADNOST OBMOČJA ALPE - ADRIA«

V sredo, 6. t.m., se je pričelo v Benetkah mednarodno zasedanje na temo »Kulturna skladnost območja Alpe-Adria«. Zasedanje je odprl predsednik deželnega odbora Veneta Carlo Bernini, ki predseduje v sedanjem obdobju delovni skupnosti alpskojadranskih dežel. Najprej je spregovoril profesor Viktor Branca, podpredsednik sklada Giorgio Cini, Cesare Mussati z milanske univerze je predaval na temo »Trst kot prestolnica«. Profesor Franges z zagrebške univerze bo govoril o italijansko-hrvaških literarnih stikih med 19. in 20. stoletjem. Profesor Vandruszka z dunajske univerze bo orisal zgodovinsko obdobje na območju Alpe-Adria. Zasedanje se bo nadaljevalo do sobote na otoku San Giorgio. Udeležili se ga bodo literati in izvedenci iz Veneta, Furlanije - Julijske krajine, Južne Tirolske, Slovenije, Hrvaške, Koroške, Štajerske in iz Salzburga.

Dne 3. oktobra, je na domu v Novi Gorici po daljši bolezni umrl

msgr. dr. Albert Metlikovec

K večnemu počitku smo ga na njegovo željo položili v torek, 5. oktobra, na pokopališču v Ajdovščini, kjer je pokojnik do bolezni opravljal svoje dušnopastirsko poslanstvo.

Žalujoci bratje: JOSIP, ATILJO in VILKO
z družinami

Sesljan, 7. oktobra 1982

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

85-letnica kiparja F. Goršeta

26. septembra je obhajal svoj 85. rojstni dan znani in priljubljeni slovenski kipar France Gorše. Kot znano, živi že kako desetletje na Koroškem, vendar rad prihaja tudi na Tržaško in v Gorico, posebno ob priložnosti kakih večjih kulturnih prireditvev. V povojnem času je tudi deloval v Trstu kot profesor risanja na tukajšnjih slovenskih srednjih šolah in seveda kot kipar. Potem se je izselil v Združene države, odkoder pa se je spet vrnil na slovenska tla in si končno ustvaril dom in atelje v vasi Sveče južno od Vrbskega jezera.

Za njegov 85. rojstni dan je prinesel koroški »Naš tednik« intervju z njim, v katerem je prof. Gorše povedal v odgovorih na razna vprašanja

»To je daljša storija«, je odgovoril Gorše na vprašanje, zakaj se je naselil v Svečah. »Najprej sem bil povabljen v Korte k Murijevim, po domače Pristovnikovim, to je bilo tedaj, ko sem se vračal nazaj v Evropo in sem v Kortah preživel nekaj časa. A zima in mraz sta mi dala hudo misliti in bi v Kortah ostal "priliman". Začel sem misliti, da bi se nekje za stalno naselil, in odločitev je padla na Koroško, na Sveče. Kupil sem Vrbnikovo hišo in jo začel popravljati. Prvič sem v Sveče prišel potem, ko sem v St. Petru, kjer sem za šolske sestre naredil prvi križev pot, srečal dr. Valentina Inzka. Tukaj se počutim dobro, domačini so me prijazno sprejeli«.

Na vprašanje, kdaj ga je pritegnila umetnost, je povedal: »Moj oče je bil knjigovezec in jaz sem mu pomagal. Ob tem sem v knjigah videl

mного ilustracij, poglobil sem se vanje in iz tega se je potem razvil moj kiparski poklic, čeprav sem prvotno bolj mislil na grafiko. Po srednji tehniški šoli v Ljubljani sem šel v Zagreb k Meštroviču in tam sem leta 1925 končal svoje študije«.

O Meštroviču je Gorše dejal: »To je bil genij z močno magnetično silo, ki je duhovno privlačevala človeka, posebno mlade ljudi. Danes, kot vem, bi ne šel več k njemu v šolo. To pa zaradi tega, ker taki mojstri, tako velik duh, kot je na primer Meštrovič, pritegne, a kolikor komu da, nau tudi odvzame, če morda še ne več. In priza-

detemu ostane pečat za vse življenje«. Gorše je nadalje povedal, da je imel tudi lastno umetniško šolo. Med njegovimi učenci je bil znani kipar Drago Tršar, ki se je uveljavil doma in po svetu.

O svojih delih je dejal: »Eno delo je med drugim na izvršnem svetu v Ljubljani in precej dominira med mojimi deli. Pa tudi v skupščini v Beogradu so moja dela, tako eno alegorično predstavljajo kmetijstvo, drugo pa industrijo«. Kar zadeva material, s katerim dela, je Gorše rekel: »V mladih letih sem delal z lesom in kamnom, sedaj pa delam z oreščcem, to je orehovo žaganje, lepilo in mavec. Ta tehnika mi je sproti nastajala. Modeliram pa z bronom. V svojih delih sem hotel izpovedati samega sebe, svojo narodnost in svojo duhovnost, to je religioznost«.

Gorše je v intervjuju tudi izjavil: »Človek mora biti optimist in to sem. To me žene v življenje naprej. Menim pa, da ljudje iščejo same sebe. K meni prihajajo mladi in stari in opazil sem, da so mnogi zelo razdvojeni in se le težko znajdejo«.

»SODOBNOST« št. 8-9

Nova, dvojna, osma in deveta številka Sodobnosti se začne s krajšim ciklusom Ervina Fritza. V prvi pesmi, ki ima naslov »Prvič« poje Fritz: *Sonce mi vsak dan — kakor prvič — vzide. Ljudi — ki so kot prvič — se ne morem nahrepeneti.*

Ljubezen me zmeraj — kot prvič — presveti.

Strah pred smrtjo me vsak dan — kot prvič — obide.

Ta prvič v življenju me pri življenju drži,

čeprav, kot že vemo, sam nič ne pomeni.

Živim v prvi in edini izmeni.

Življenje je zmeraj prvič, ali pa ga ni.

Tudi v drugih njegovih pesmih se vrača misel na smrt.

Sledi dolga novela Antona Ingoliča »Spomin na madame Madelon«, skoro naturalistično podrobno prikazana zbudba o stari, bolni ženski, ki čaka na smrt v bolnišnici in se baha pred drugimi bolnicami s svojim sinom slikarjem, ki da živi v Benetkah in je slikar. V resnici pa je večkratni morilec, zaprt v jetnišnici, odkoder prihaja obiskovat mater v paznikovem spremstvu, a ta ostaja pri vhodu. Novela napravi mučen vtis kakor časniška reportaža z grobo, neprijetno vsebino. Reči pa je treba, da je Ingolič eden tistih slovenskih pisateljev, ki odlično obvladajo svoje delo, je mojster jezika, a ne gane bralca kot umetnik. Vsekakor je to ena njegovih boljših novel. V teh je močnejši kot v romanih. »Pelegrinov sin« je lepa novela simbolne vsebine in v surrealističnem slogu. Njen avtor je Marjan Tomšič. Zajeta je iz nekega nedoločnega okolja, ki je morda panonsko-slovensko, morda tudi južnoprimorsko, ali pa tudi južnobalkansko. To je zgodba o dečku Jovici, ki zna hitro teči, nerad uboga in se rad in prisrčno igra na polju, pa ga nehote ubije njegov lastni oče na lovu. Jovica se po smrti spremeni v škrjančka, in se igra z vetrom nad koruznimi njivami in pašniki. A vedno spet ga prevzame groza pred nečim strašnim, kar se mu je prigodilo, in se skriva med grude na njivi, veter pa ga zaskrbljeno išče. A štriga — čarovnica — Štafura se krohota, ker se ji je posrečilo maščevanje nad rodno, ki ga sovraži.

Podobne simbolne in surrealistične vsebine je novela Vlada Žabota »Stražar«. Simbolne vsebine so tudi pesmi Mirkota Zupančiča. Nekoliko narejeno, izmetnično, pa vpliva odlomek Nade Maticič »Pomiritev«, zajet iz indijskega okolja in tamkajšnje verske mistike.

Janez Strehovec je prispeval esej »Poezija za zmerom in poezija za kar tako«. Zanimiv je esej Bojana Štiha »Veš, poet, svoj dolg?«, v katerem spet načena važne in hude probleme današnjega slovenstva, o čemer piše z bolečino, pa tudi s sarkazmom. Tako npr. piše: »In v letu 2000 bo sta Slovenija in Ljubljana tako rekoč brez enega samega spomenika preteklosti in naše umetniške ingenioznosti, slovenske in evropske identitete«. Objavljen je tudi zelo obširen intervju z znanim literarnim ideologom »jugoslovanstva« Predragom Matvejevičem. Sledi še nekaj zapiskov in kronike.

»Ognjišče« za oktober

Oktobrska številka Ognjišča se začne s pisnom fanta, katero je naslovilo uredništvo z besedami iz pisma: »Moje sodobno in moderno dekle je postalo tercijalca«. Fant se pritožuje, da se je zaljubil v dekle, ki ni bilo verno in niti ne krščeno. Ko pa je želel, da bi se poročila v cerkvi, so nastale težave. Dekle je začelo hoditi k verouku, da bi se lahko cerkveno poročila, toda kmalu se je tako vnela za verouk, da je začela zanemarjati fanta. Motilo jo je, ker je kazal on premalo vneme za versko življenje. Končno je prišlo med njima do popolnega preloma. Govori se celo, da bo šlo dekle v samostan. »Sprva sem bil jezen, nato besen, zdaj sem še samo zagrenjen, prevaran človek«, piše fant. »Sam sem silil v nesrečo«.

»Žal se ne morem postaviti na tvojo stran in sočustvovati s teboj«, mu odgovarja urednik. »...Ne bom trdil, da se popolnoma strinjam z njenim postopkom, vsaj takim, kot si ga opisal ti, kot nanj gledaš ti. Slišati bi pač bilo treba »oba zvana«, kot pravimo, da bi mogel biti kolikor toliko nepristranski... Misliš, da si se že samo kot človek dobro izkazal? Ona je pokazala prej toliko razumevanja za tvoje zahteve, koliko pa si pokazal ti razumevanja za njeno osebnost? Ona je spoštovala tvoje prepričanje, ko še ni nič vedela o veri, kako si pa ti sedaj, ko se je ona oklenila »tvoje« vere, spoštoval njeno prepričanje? Ona naj bi, ko ti pritisneš na gumb, verovala, ko pa pritisneš na drug gumb, naj bi nehala verovati ali naj bi verovala kot ti, v ceremone, ki pa niti niso potrebne za življenje v dvoje. Z

drugimi besedami: naj bi bila tvoja lutka. Ko je pokazala, da ima svojo osebnost, svoje globoko prepričanje, česar o tebi na podlagi tvojega pisma ne bi mogel trditi, te njeno obnašanje spravi v bes... Se ti zdi, da se tako obnašajo sodobni svobodni ljudje brez predsodkov? Zdi se mi, da naj bi to, kar ti imenuješ »brez predsodkov«, pomenilo »brez načel!«. ...Jezi se nad samim seboj, ker nisi nekemu dekletu, ki je hrepenelo po idealih, znal ničesar dati. In nisi ti edini, ki bi se ob tem moral zamisliti«.

Sledi pogovor z mladim misijonarjem patrom Milanom Kaduncem, ki deluje v afriški državi Togo. Misijonar je povedal veliko zanimivega o tamkajšnjem življenju, ki je še zelo primitivno. Zato je tudi umrljivost velika, posebno med otroki.

Janez Lampič je prispeval kratko novelo z naslovom »Rafaela«. Tudi Tanja Jasmin je napisala kratko črtico »Poglej, kaj je z uro«. Poseben članek govori o podelitvi palija ljubljanskemu nadškofu kot slovenskemu metropolitu.

V reviji najdemo tudi članek in slike o Marjini božji poti v Puščavi pod Pohorjem. Precej obširno piše revija tudi o nekem novem pamfletu proti Kristusovemu božanstvu, ki je izšel v jugoslovanskem tisku, tudi v slovenskem. Revija razkrinkuje lažnivost in neumnost takega (za kristjane žaljivega) pisanja. Zanimiva so kot vedno pisma bralcev s kratkimi odgovori uredništva. Zadnja stran s platnico pa prikazuje božjo pot pri Sv. Trojici — danes se kraj imenuje Gradišče — v Slovenskih goricah.

Konzorcij »Naša zemlja«

Od 1. oktobra dalje deluje na Tržaškem nov konzorcij, ki so ga ustanovili predstavniki koordinacijskih odborov za zaščito razlaščenec zaradi gradnje hitre ceste na našem Krasu.

Sklep za ustanovitev konzorcija so sprejeli že sredi septembra, v svojem statusu pa so jasno zapisali, da je »cilj konzorcija zaščita interesov posameznikov, prizadetih zaradi razlastitev ali drugih ukrepov, ki omejujejo lastninsko pravico, s strani javnih ustanov oziroma ustanov javnega prava v tržaški pokrajini.«

Konzorcij seveda si ne zastavlja pridobitnih namenov. Njegovi člani pa so lahko vse fizične osebe, pravne osebe, ustanove in združenja, ki so podvržena razlastitvenim ukrepom oziroma se strinjajo z nameni konzorcija.

Upravni odbor si je določil, da bo kot prvo pobudo v najkrajšem času priredil

Poravnajte naročnino!

javno srečanje s predstavniki političnih sil o vprašanju razlastitev. Srečanje bi seveda tudi služilo za razjasnitev odnosa, ki ga imajo javne oblasti, se pravi stranke do narodnostnega vprašanja, ki je tesno povezan z razlaščenjem.

Konzorcij »Naša zemlja« bo tako lahko vršil pomembno vlogo v obrambi naših ljudi. Rešitve bodo možne le, če se bodo konzorcij in njegovi vodilni predstavniki, zares odločno zavzemali za koristi posameznikov in vsega naroda.

Sodobno kmetijstvo

bolezni zaradi pomanjkanja vitaminov

2.

Kalij je sestavni del celic. Največ pa ga je v mišičnem tkivu. Živali dobijo s hrano celo več kalija, kot ga potrebujejo, zato pa je najvažnejše razmerje med kalijem in natrijem, ki mora biti uravnoteženo. Če tega ni in kalij izpodriva natrij v krvi, nastajajo za organizem nepotrebne snovi. Presežek kalija se izloča sicer skozi ledvice, a se žal obenem z njim izloča tudi natrij. Ker se v telesu ta nikjer ne uskladiščuje, se zgodi, da ga začne primanjkovati. Organizem to izgubo skuša nadomestiti s kalcijem, ki ga jemlje iz kosti, zaradi česar pa se lahko zgodi, da kosti postanejo puhle, krhke. Tudi take pojave bomo preprečevali z dajanjem kuhinjske soli.

Kuhinjska sol je za govedo nujno potrebna, in sicer je že pri vzdrževalni krmi rabimo 20-40 gramov dnevno, krava molznica pa na vsak liter mleka 2 grama. Krava, ki molze 20 kg mleka dnevno, potrebuje samo za mleko 40 gramov, za druge potrebe telesa pa še 20 gramov, torej skupno 60 gramov.

Prašiči pa so za kuhinjsko sol tako občutljivi, da je zanje že količina 150 do 200 gramov smrtna. Ribja moka, ki jo radi dodajamo prašičem, je škodljiva, če je v njej več kot 4 odstotke soli.

Večina krmil ima v sebi kalcij, množina pa je odvisna od tal, kjer te rastline

rastejo. Kisle trave na močvirnatih tleh so revne z apnom, enako ga ni v senu, ki je bilo košeno in sušeno v deževnem vremenu, ker ga dež spere.

Apna je v telesu povsod; če ga je preveč, zavira delovanje kalijevih in natrijevih soli. Največ ga je v mleku, kar je važno za sesne mladiče. Teleta izkoriščajo 90 odstotkov apna v mleku, pujski pa 50 do 70%. Molzne krave izločajo v mleku tudi kalij in fosfor. Če teh snovi v krmi dalj časa primanjkuje, začne organizem črpati iz svoje zaloge, to je iz kosti. Okostje pa prenese le 20-odstotno izčrpavanje, nato pa postaja luknjičasto in krhko, kostono. Če primanjkuje še fosfora, se ta pomanjkljivost pokaže še prej. Na to vpliva tudi pomanjkanje vitamina D, kar je opazno pri kravah, ki so stalno privezane v hlevu.

Z apnom in fosforom siromašna krma vpliva tudi na plodnost, ker ovira zorenje jajčnih foliklov, do tega pa pride tudi, če je v krvi dovolj apna, a premalo fosfora, kar se zgodi pogosto v sušnih letih. Najugodnejše je razmerje 1 do 2 dela apna na 1 del fosfora. Krave normalno rabijo dnevno 30 gramov kalcija in 20 gramov fosfora. Ob času velike molznosti se te količine zelo povečajo in morajo za 20 litrov mleka dnevno v krvi prejemati 80 gramov kalcija in 60 gramov fosfora.

Krma z deteljo in drugimi metuljnicami ter senom, čemur dodajamo še otrobe, pokriva potrebo po apnu in fosforu, pridano pesno perje pa z oksalno kislino veže apno tako, da ga žival ne more izkoristiti in je treba dodati rudninsko mešanico. Fosfor je potreben za ustvarjanje tkiva in ga razen v kosteh najdemo v možganskih jetrih, mišicah in krvi. Pospešuje presnovo maščob in če ga žival ne dobi dovolj s krmo, ga črpa iz okostja. Pomanjkanje fosfora v telesu pripelje do razvoja lizavosti, živali so sprva manj ješče, leno prežvekujejo, kažejo pa veliko slo po lizanju in pitju scalnice, začno hujšati, tripijo na prebavi in so kuštrave dlake. Lizavost je lahko posledica pomanjkanja bakra, enako tudi pri pujskih malokrvnost.

(Dalje)

—0—

KUBANCI OSTANEJO V ANGOLI

Angolski zunanji minister Jorge je v govoru pred glavnim zborom Združenih narodov med drugim poudaril, da kubanske vojaške sile ne bodo zapustile Angole vse dotlej, dokler bo obstajala nevarnost južnoafriškega napada na celovitost in suverenost države.

Zahodne države in Južna Afrika so bile svoj čas zahtevale umik kubanskih vojaških oddelkov iz Angole, češ da je to pogoj za dejansko priznanje neodvisnosti Namibiji, ki jo je bila zasedla Južna Afrika v trenutku, ko je nad ozemljem prenehal mandat nekdanje Zveze narodov.

SSk za sesljanski zaliv

■ nadaljevanje s 1. strani

tih točk, ki jih je obrazložil odbornik Brezigar.

Slovenska skupnost je mnenja, da je treba v zalivu razviti navtični turizem, a tudi uresničiti in izboljšati pogoje za kopanje.

V tem smislu mora biti sesljanski zaliv razpoložljiv vsem in ne samo omejenemu številu ljudi, ki bi imelo tudi gmotna sredstva, da bi si privoščilo stanovanja, ki jih mislijo zgraditi. Treba je namreč upoštevati, da k sesljanskemu morju hiti veliko kopalcev tudi iz Trsta, Tržiča in Gorishe, saj je najbližje kopalšče prav tu. Dokument se poleg tega zavzema za obe navtični športni društvi, ki sedaj delujeta v Sseljanu, ki tudi morata imeti pogoje za svoj obstoj in dejavnost.

Glede vprašanja gradenj je Slovenska skupnost mnenja, da je treba spremeniti dosednji regulacijski načrt, ki je omogočal velike gradnje, te pa danes niso več ustrezne. Hotelska dejavnost propada, gradnja stanovanjskih blokov ali ministanovanj, pa bi dovoljevala le nekaterim slojem, da si omogočijo oddih v sesljanskem zalivu. Nastale pa bi težave tudi z narodnostnega vidika, če ne upoštevamo tistih upravnega značaja. Zato Slovenska skupnost predlaga le gradnjo nujnih struk-

tur za navtični turizem in za kopanje. »Ostalo področje«, pravijo, »je treba ozeleiniti, treba je urediti parkirne prostore in če se le da, obnoviti kamping.«

Splošni načrt za ureditev sesljanskega zaliva pa ne sme obubožati ostalih predelov občine. Ovrednotiti je treba že obstoječe turistične ponudbe v Sseljanu in okolici. Nujno potrebno je tudi ustvariti vez med morjem in Krasom. Na tem področju se odpirajo nove možnosti delovanja predvsem v smislu kmečkega turizma, seveda, če bo dežela odobrila deželni zakon o tem vprašanju.

Oba predstavnika sta izrazila mnenje, da z ureditvijo sesljanskega zaliva ni mogoče več čakati. Nujno je, da se s temi deli začne, prav tako pa je nujno, da si občina zagotovi določena jamstva od sedanjih lastnikov. Velikokrat se je namreč zgodilo, da so bila dokončana samo rentabilna dela, zanemarjena pa vsa ostala potrebna dela.

Pri teh delih, opozarja dokument, ki je bil predstavljen v torek, pa je treba upoštevati tudi dejstvo, da je poleg zasebnikov tudi dežela lastnica dela obale pri kamnolomu, ki mu grozi prekinitve dejavnosti. To področje je treba opremiti v kopalšče namene, kar bi gotovo, vsaj delno, zadovoljilo potrebo po novih plažah.

Prejeli smo

Dramski spored na radiu Trst A

Z oktobrom se tudi na tržaški slovenski radijski postaji pričena nova sezona, ki bo kot vse doslej razdeljena na tri tromesečja, iztekla pa se bo junija. Tudi to pot bo tretjina celotne produkcije namenjena dramskemu sporedu. Ta bo skozi vso sezono obsegal nič manj kot 78 celovečernih iger in 234 nadaljevanj dramatisiranih in bralnih romanov. Dve tretjini dramskega sporeda bosta v tej sezoni realizirala Slovensko stalno gledališče in skupina Radijskega odra, preostalo tretjino sporeda pa bo radio uresničil v lastni produkciji.

Dramskemu sporedu na radiu Trst A je namenjen torkov in sobotni poznopoldanski termin (od 18. do 19. ure), medtem ko je bralnemu oziroma dramatisiranemu romanu namenjen vsakodnevni zgodnjepopoldanski pas (vsak dan, od ponedeljka do sobote od 14.10 do 14.30).

Torkov dramski spored je osrednji dramski spored slovenske radijske postaje v Trstu. Zato mu bodo seveda posvetili posebno pozornost, ki se izraža predvsem preko skrbno načrtovalnih in sklenjenih tematskih sklopov. Posamezne teme se bodo skozi vso sezono 1982-83 izmenično vrstile, tako da bodo poslušalci lahko imeli ob koncu celovit vpogled v posamezno dramsko tematiko.

Če je torkov dramski spored osrednji dramski spored postaje radia Trst A in je v prizadevanjih in naporih tamkajšnjih programistov namenjen idealnemu poslušalcu radijske igre, se sobotni dramski spored razlikuje od torkovega nikakor ne po kvaliteti in v prizadevanjih za zanimivo in profesionalno narejeno radijsko igro, ampak bolj po neki splošnejši tematski opredelitvi, ki bi se lahko glasila takole: z lahkotnejšim sporedom, ki priredbe, monoiigre in drugo, želijo seznaniti svoje poslušalce s kar najbolj odprto dramatikom in obsega sklenjene ciklične monografije, dramske slušno dramaturgijo, ki je v svojem bistvu memoarna, v nekem smislu celo kratkočasnejša hkrati pa dovolj široko načrtovana, namenjena različnim okusom in željam.

Izvirna radijska igra s podnaslovom »zvok in misel, čas in prostor za drugačno slušno dramaturgijo« je osrednji torkov tematski sklop. V sezoni 1982-83 načrtujejo devet izvernih radijskih iger, vsak mesec po eno, pisali pa naj bi jih predvsem slovenski in jugoslovanski avtorji. V ta sklop bodo vključevali tudi pomembnejša dela iz osrednjih radiofonskih festivalov doma in na tujem kot sta na priliko italijanski »Grand Prix« in ohridski festival jugoslovanske radijske igre.

Izvirni radijski igri se bodo izmenično pridružili še naslednji torkovi tematski sklopi:

Slovenska poetična drama (osem gledaliških avtorjev za občutljivo uho). Ta dramska zvrst zavzema v sklopu slovenske dramatike posebno mesto, poskus avtorjev kot so na priliko Smole, Strniša, Zajc, Taufer in drugi pa predstavlja zanimiv unikum, namreč potrebo združiti ontološko dramsko problematiko s poetično obliko. Vrh vsega pa se ta tip dramatike zelo prilagaja slušnemu mediju, saj je njen vizualni prostor v tesni sorodstveni zvezi z zvokovnostjo prostora samega. Poleg že omenjenih avtorjev, ki so se najdlje spustili v to dramsko zvrst, bodo v sklopu tega ciklusa predvajali še dela Jerneja Stanteta, Mirana Jarca in Svetlane Makarovič.

Klasik tromesečja (ali velikani z gore). V vsakem tromesečju bo na sporedu po en dramski klasik. V prvi tretjini letošnje sezone bodo pred-

vajali Goethejevo dramsko pesnitev »Henrik in Dorotea«.

Slovenski gledališki trenutek (ali sedanjik v slovenski dramatiki). Skozi ta tematski sklop bodo poskušali ugotoviti sedanjik v slovenski dramatiki kot osnovno človeško in umetniško formulacijo njenih temeljnih oblik bivanja: tragičnost, komičnost, igrivost, usočnost, preteklost in sedanjost. V prvem tromesečju bo na sporedu igra trenutno najzanimivejšega pa tudi najuspešnejšega slovenskega in jugoslovanskega dramatika Dušana Jovanoviča »Sobota popoldne«. Ostali avtorji: Pavle Lužan, Rudi Seligo in Milan Jesih.

Radijske igre deželnih avtorjev (kaj in kdo v deželi Furlanija - Julijska krajina). V sezoni 1982-83 bo na sporedu pet iger avtorjev, ki živijo in pišejo v naši deželi. Ta sklop je bil na sporedu že prejšnja leta, letos pa ga bodo poskušali dopolniti. V prvem tromesečju bodo realizirali po eno delo Furia Bordona in Stellia Mattionija.

Neapeljsko gledališče (topele slušne barve iz toplih krajev). Niz 4 iger najvidnejših predstavnikov neapeljskega gledališča: Eduarda Scarpete, Salvatora di Giacoma, Raffaella Vivianija in Eduarda de Filippa.

Odprti dramski val (radijske igre od tu in tam). V ta sklop bodo vključevali dela in avtorje, ki zaradi ne povsem opredeljivih posebnosti ne sodijo sicer v noben pričujoči sklop, so pa vendarle tako zanimivi, da utegnejo bistveno obogatiti ves dramski spored. V »odprtem dramskem valu« boste lahko poslušali tudi radijske igre, ki si jih bo radio Trst A izmenjal z ljubljansko radiotelevizijo.

Kaj bo v razdobju oktober - december nudil sobotni dramski spored?

Nadaljeval se bo niz slovenskih »čitalniških« igrice, ki pod naslovom »Pozabljeni smeh« združuje avtorje kot so Jakob Alešovec, Cvetko Golar, Anton Medved, Miroslav Vilhar in drugi. Celotni niz teh slovenskih uspešnic iz polpretekle dobe bo realiziralo Slovensko stalno gledališče v Trstu. Skupini Radijskega odra pa je zaupana realizacija niza »Biografije velikih Slovencev«. Avtorji Mirko Mahnič, Drago Gorup in Janez Povše bodo pisali o življenju in delu A. M. Slomška, F. B. Sedeja, Valentina Vodnika, Jacobusa Gallusa, A. T. Linhart in drugih.

V sklopu sobotnega dramskega sporeda bodo realizirali tudi šest »Odprtih zaves« — beležke Sergeja Verča o gledališkem dogajanju doma in od drugod, s posebnim poudarkom na delu Slovenskega stalnega gledališča v Trstu in z vključevanjem odlomkov iz tekočih predstav gledališča. Gostje sobotnega dramskega sporeda bodo tudi Benečani s svojim »Beneškim gledališčem«.

Posebno novost v letošnjem dramskem sporedu predstavlja tako imenovano umetniško branje romana v nadaljevanjih. Posameznim režiserjem je bila zaupana dramaturška redakcija in režijska pomembnejših slovenskih in tujih romanov, ki jih bodo s tremi igralci realizirali v dvanajstih ali osemnajstih nadaljevanjih. Roman v nadaljevanjih — umetniškemu branju se bodo po novem letu pridružili še dramatisirani romani — bo na sporedu vsak dan od ponedeljka do sobote. Do novega leta pa bodo na sporedu tile romani: Drago Jančar »Galjot«, Branko Hofman »Non do jutra«, Joseph Roth »Radetzkyjeva koračnica«, Franček Rudolf »Očka, vrni se nam zdrav domov«, Marjan Rožanc »Metulj ter roman Leopolda Suhodolčana.

Koledar prireditev v oktobru

Cankarjev dom v Ljubljani

Petek, 8. oktobra ob 19.30 uri:

SIMFONIČNI ORKESTER

slovenske filharmonije — rumeni abonma in izven

Sobota, 9. oktobra ob 10 uri:

OTROŠKA MATINEJA

Nace Simončič: VELIKI KIKIRIKI

Četrtek, 14. oktobra ob 19.30 uri:

G. GASLINI — italijanski jazz kvintet

Petek, 15. oktobra ob 20. uri:

RAZSELJENA OSEBA — premiera novega slovenskega filma. Po premieri pogovor z ustvarjalci.

Sobota, 16. oktobra ob 10. uri:

OTROŠKA MATINEJA

Jan Malik: ŽOGICA MAROGICA

Sobota, 16. oktobra ob 19.30 uri:

TAJLANDSKI NACIONALNI KRALJEVI BALET

Ponedeljek, 18. okt. do 21. okt. ob 18. in 21. uri:

DNEVI MLADEGA NEMŠKEGA FILMA

Ponedeljek, 18. oktobra ob 20. uri:

THE PROVOTED WIFE,

gostovanje »Acting touring company« iz Londona.

Torek, 19. oktobra ob 20. uri:

»BERLIN, BERLIN«, musical,

gostovanje »Acting touring company« iz Londona.

Torek, 19. oktobra ob 19.30 uri:

HANS HASEBÖCH

orgelski koncert znanega dunajskega organista.

—0—

DIJAŠKA SOLIDARNOST S PALESTINCI

■ nadaljevanje s 4. strani

čemo povedati, da želi imeti židovsko ljudstvo v izraelskem parlamentu ljudi, ki bi izražali voljo ljudstva in ne dveh vojnih hujškačev.

Na manifestaciji je spregovorila tudi slovenska dijakinja, ki je v svojem posegu poudarila dejstvo, da smo Slovenci zaradi preganjanj in grozot, ki smo jih preživeli v zgodovini, še posebej blizu palestinskega ljudstvu. Dijaki pa so tudi protestirali proti sklepu upravnega sveta Avditorija, ki ni dovolil uporabe svoje dvorane za zaključno zborovanje.

—0—

»BESEDA NI KONJ«

nova kulturna oddaja na Radiu Trst A

»Beseda izrečena ne vrne se nobena«. To še posebno pri neposredni oddaji v živo. Zato ta ne navadni naslov oddaje »Beseda ni konj«, s čimer se hoče urednik vnaprej opravičiti za vsako izrečeno besedo. Kulturna rubrika, ki jo bo tedensko pripravljala Marij Maver, sloni na prisotnosti gosta v studiu. To bo lahko kulturnik, javni delavec ali tudi kdorkoli, ki s svojim pričevanjem, s poznanjem življenja, naše preteklosti in z osebnimi izkušnjami more širiti naše duhovno obzorje. Pri prvi oddaji je bil gost v studiu tržaški pisatelj Boris Pahor. Oddaja je na sporedu vsak četrtek ob 15. uri.